

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3149

гр. Варна, 23.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно частно гражданско дело № 20223100501674 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 2, т. 2, вр. чл. 539, ал. 2 ГПК.

Образувано е по частна жалба с вх. № 41218 от 20.06.2022 г., депозирана от ИВ. П. ЯНК., чрез адв. А.К. срещу решение № 1953 от 16.06.2022 г., постановено по гр. д. № 3922/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, имащо характер на определение, с което е прекратено производството по делото, на основание чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК.

В жалбата се излагат доводи за невярност на изложените доводи от М. Г. Д., в депозираната молба от 15.06.2022 г. за оттегляне на молбата по чл. 127, ал. 1 СК. Сочи, че в молбата се съдържа искане за прекратяване на друго гражданско дело. Твърди, че от началото на фактическата им раздяла през м. януари 2022 г. упражняват съвместно родителските права спрямо малолетното им дете. Сочи, че волята на М.Д. за постигнатото съгласие е доуточнена и в съдебната зала за продължаване на неформално определения между страните режим на лични отношения. Моли за отмяна на решението.

В законоустановения срок е депозиран отговор от М. Г. Д., чрез адв. С.С.. В същия се излагат доводи за правилността на обжалваното решение. За правилно намира съобразяването с императивната разпоредба на чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК за прекратяване на охранителното производство, доколкото е депозирана молба от единия от родителите за оттегляне на съгласието му за одобряване на постигнатото споразумение. Сочи, че на 12.06.2022 г. жалбоподателят е осъществил акт на домашно насилие спрямо М.Д. и Божидара Я.а. Излага доводи, че на 13.06.2022 г. от страна на М.Д. е посетен Център за социална рехабилитация и интеграция на жертви на насилие, като

на 14.06.2022 г. е депозираната и молба по реда на ЗЗНД, във връзка с която е издадена заповед за незабавна защита по гр. д. № 7572/2022 г. по описа на Районен съд – Варна. Моли за потвърждаване на решението.

За да се произнесе, настоящият съдебен състав съобрази следното:

Частната жалба е депозирана в законоустановения срок, от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е **неоснователна**, по следните съображения:

Производството по гр. д. № 3922/2022 г. по описа на Районен съд – Варна е образувано по молба, подадена от М. Г. Д. и ИВ. П. ЯНК., за одобряване на постигнатото между тях споразумение относно: 1./ местоживеенето; 2./ упражняването на родителските права; 3./ личните отношения и 4./ издръжката на малолетното им дете Божидара И.Я.а, родена на 10.01.2017 г., на основание чл. 127, ал. 1 СК.

В проведеното о. с. з. от 18.05.2022 г. е изменено споразумението в частта, относно местоживеенето на детето, като е допълнено с режима на лични контакти на последното с бащата.

В законоустановения срок за постановяване на съдебното решение е депозирана молба с вх. № 39958 от 14.06.2022 г. от страна на М. Г. Д.. В съдържанието на същата е направено искане за прекратяване на производството, доколкото споразумението е било подписано от молителката под натиск и заплаха от страна на И.Я., че същото не е в интерес на детето, както и се оттеглени правомощията към адв. Н.Х.. В депозирана последваща молба с вх. № 40350 от 15.06.2022 г. се съдържа изрично изявление от страна на М.Д. за оттегляне на молбата по чл. 127, ал. 1 СК за одобряване на споразумението, по която е образувано гр. д. № 3922/2022 г. по описа на Районен съд – Варна.

С обжалваното решение, първоинстанционният съд е съобразил молбите от 14.06.2022 г. и от 15.06.2022 г. и е прекратил производството по делото, на основание чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК.

Въз основа на горните фактически обстоятелства, съдът формира следните **правни изводи**:

Производството по чл. 127, ал. 1 СК, касае утвърждаване на споразумение от страна на родителите за постигнато съгласие между тях относно местоживеенето на детето, упражняването на родителските права, личните отношения с него и издръжката му. Същото по своя характер е особено охранително производство, за което, доколкото не е предвидено друго, се прилагат общите правила на охранителните производства, уредени в ГПК.

С оглед разпоредбата на чл. 540 ГПК в охранителните производство се

прилагат общите правила и правилата на исковото производство, като изрично са предвидени специалните основания за прекратяване в чл. 539, ал. 1 ГПК. Съгласно чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК охранителното производство се прекратява, когато бъде оттеглена молбата за издаване на акта до влизане в сила на решението /в този смисъл Определение № 716 от 4.11.2013 г. на ВКС по ч. гр. д. № 6668/2013 г., IV г. о., ГК/. Поради това при изричното волеизявление на единия от родителите за прекратяване на делото, същото подлежи на прекратяване на основание чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК. Когато някой от родителите промени становището си и се откаже от одобряването на споразумението, независимо от причината за това, производството по делото не може да продължи законосъобразно, тъй като за одобряване на споразумението законът изисква съгласие на двамата родители. Това съгласие трябва да бъде налице не само при подаване на молбата, но и към момента, когато съдът следва да се произнесе по нея. Всеки от молителите може да оттегли молбата си за съдействие без ограничение по всяко време до влизане в сила на крайния за производството съдебен акт. Оттеглянето на искането за утвърждаване на споразумението от единия родител има за последица прекратяване на производството, тъй като е очевидно, че липсва взаимно съгласие.

В разглеждания случай, в депозираната молба от страна на М.Д. от 14.06.2022 г. /респ. преди постановяване на съдебния акт/ се съдържа изрично искане за прекратяване на производството. Ето защо, следва да се приеме, че след като съдът е десезиран с молбата на единия от молителите, то е налице именно първата предпоставка за прекратяване на охранителното производство по реда на чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК.

Вън от горното и само за пълнота на изложението следва да се посочи, че не подлежат на преценка причините, довели до депозиране на молбата. Не могат да доведат и до различен извод от гореформирания, доводите на жалбоподателя за разминаване на посочения номер на гражданското дело в молбата за прекратяване на делото. Горните макар и да са верни, касаят единствено очевидна фактическа грешка допусната в молбата от 14.06.2022 г., не и в последващо депозираната молба от 15.06.2022 г. Също така, следва да бъде отчетено и обстоятелството, че заглавната част на първата молба е посочен правилният номер на делото, като в съдържанието ѝ е посочена и правилната дата на постигнатото споразумение, представено при образуване на делото, поради което следва да се приеме, че същата следва да бъде съотнесена към настоящото производство.

Предвид гореизложеното, следва да се приеме, че правилно производството по делото е било прекратено от страна на първоинстанционния съд, поради което обжалваният съдебен акт се явява правилен и като такъв следва да бъде потвърден.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1953 от 16.06.2022 г., постановено по гр. д. № 3922/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, имащо характер на определение, с което е прекратено производството по делото, на основание чл. 539, ал. 1, т. 1 ГПК.

Определението подлежи на касационно обжалване в едноседмичен срок от съобщаването пред Върховен касационен съд, по реда на чл. 274, ал. 3, т. 1 ГПК, при условията на чл. 280, ал. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____